

מקווה עדיין לפגשו הסכימה הי
רוזנת פאולוצי לספר לכתבת

הפצוע

שאל וייצמן, בנו של שר
התחבורה עזר וייצמן, כפי
שצולם לפני שנה בעת שסיים את לי
מודיו בבית הספר תיכון חדש בתל-אביב

"העולם הזה" על יחסיה עם בנו
של שריהתחבורה. מדווחת כתבת
"העולם הזה" ששוחחה עימה:

המיליונרית
בעת ריקוד סו-
חף בדיסקוטק תל-
אביב, זוהרת למ-
רות לבושה הספורטיבי

את הנסיכה ש'
ירדה אל העם.
אחד הביא קפה,
אחר הביא פירות,
שלושה אחרים נאבקו
על הוכות לקלף בש'
בילה מילון.

עתה הצטרף לרוזנת ווג
מכרים שהכירה בישראל: אחיינו
של שריהביטחון, יהונתן גפן,
ואשתו נורית, לשעבר מקובר. ה'
רוזנת אוחות בידו של יהונתן
ומבקשת הצלה, כשהיא מצביעה לעבריי:
"מה עושים עם העיתונאים האלה? אני
לא רוצה לדבר והם לא מרפים ממני."
יהונתן מגיב בשתיקה דיפלומטית, והרוזנת
מתרצה לבסוף, מסכימה לענות לשאלתי
כיצד פגשה את בנו של עזר וייצמן:

"פגשתי את שאול כשנה שעברה אצל
ידידים בניו-יורק. הוא הגיע לשם לביקור
לפני גיוסו לצבא, ובגללו התאהבתי בישר'
אל. הוא נגע ללבי, הזכיר לי את נעוריי
שלי, התיידדנו מאוד. אני לימדתי אותו
אנגלית והוא לימד אותי עברית.

"לדעתי, עם הנתונים שלו, בעוד עשרים
שנה הוא יעלה על אביו פי מאה. כי הוא
לא רק דומה לעזר, אלא שגם יש לו את
המשהו המיוחד הזה שאין לעזר. איזה
מכתבים שהוא כתב אלי לאמריקה, אינו
שירה. מכתבים כאלו הם אוצר ממש לאשה."

פגישה על שפת-הים

במיקרה

גם עזר אכזבתה מספרת המיליונרית
באותו גילוי-לב: "כשהגעתי לארץ,
נודע לי ששאול משרת בתעלה. אני מתה
לבקר שם, אבל אני מבינה שרק אנשים
כמו עזר יכולים לסדר לאיש פרטי כמוני
ביקור שם. אבל אני חוששת שזה הדבר
האחרון בעולם שעזר יהיה מוכן לעשות."
היתה גם קרן אור בודדה באפלה. "מאז
שאני בישראל, נפגשתי פעם עם שאול."
וכיצד אירעה הפגישה המשמחת? מסכי
רה הנסיכה בפשטות, כשהבעתה תמימה
ואומרת כנות:

"נפגשנו על החוף. לגמרי במיקרה. הוא
נראה כליכך נבון, התנצל שהוא עייף
מאוד."

ומה יחסיה עם אבי הנערץ? "עם עזר
לא היו לי שום התנגשויות מיוחדות,"
מתנסחת הרוזנת בדיפלומטיות שלא היתה
מביישת אפילו את שריהחוקן. "נפגשנו מספר
פעמים, בין היתר באכזדיה, והוא שאל
לשלומי. ובקשר לכל הסיפורים האלו כאילו
הידידות ביני ובין שאול תזק לקריירה
שלו — נו, מה אני יכולה לעשות?"

הוייצמנים

עזר וייצמן ואשתו ראומוה, כשמאחוריה הבן שאול, שנפצע
השבוע בתעלה. עזר, המעריך את בנו, שומר את תמונתו במשך
רדו. לא מכבר אמר: "כשנולד שאול קיוויתי שהוא לא יצטרך להילחם רמוני."

אם עזוב לקונסטה כריסטינה פאולוצי
על הנשמה בגלל שאול וייצמן שוהה
בתעלה ואינו יכול להגיע להרצליה, או
בגלל שאביו הביע את התנגדותו לקשר
ביניהם — היא מצ'ידיה להסתיר את
עצבותה כהלכה. פגשה את כריסטינה על
שפת-הים באפולוניה, לב'יה ביקיני ושופה
כמו כושית, כשהיא נאלאה בחביבות או
תפקיד בתהאצולה: לרות משורתת עלייני
הפלביים, שהיו ביקרה דנן מה שנראה

הפגישה

הגורלית

התרוצצו סביבה וסביב שני
הילדה הבלונדיניים כאשר הם דור'
נים אש על רעהו בלהיטותם לשרת

הרוזנת חביבה
מאוד. היא מסר'
גלת לספר ב'
שלחת-נפש, כיצד
הספיקו כבר, ב'
שהותה הקצרה ביש'
ראל, לשדוד אותה. אל'
מונים פרצו ביום החמישי
האחרון לתדרה במלון, גנ'
בו ממנה תכשיטים בסכום של
אלף דולר — שלא היו מבוס'
חיים. אחרי הכל, היא לא יכולה
לטרוח לזכור כל תכשיט קטן ש'
עובר בין ידיה.

לדבריה, יודעת כבר המשטרה אפילו
מי הגנב: צעירה שעבדה פעם — במשטרה
דחקה, ופוטרה לאחר שנתגלתה כקליפטומא'
נית. כמיליונרית כפול מי יודע כמה, מת'
ייחסת כריסטינה לכל הפרשה כאל בידור
משעשע. מרוב חביבותה היא מסוגלת
ללסוף את יהונתן היושב לצידה. בנוכחות
אשתו, בדיוק כמו שהיא מלטפת את ילדיה,
נורית מזהירה אותה — בצחוק, אני מתארת
לעצמי: "יהונתן הוא רק בשבילי". אל
דאגה, עונה הרוזנת, "איני אוכלת ילדים."
"היהונתן, הולכים הביתה?" נזכרת פתאום
נורית, בעברית, בקשר לשום דבר מיוחד.
"עוד קצת, רחמנות," עונה יהונתן. גם כן
בעברית, "בעלי מגיע השבוע לכאן," אומר
רת הרוזנת, באנגלית. גם כן בקשר לשום
דבר מיוחד, "אולי מישתו יצליח להסביר
לו איזה דייסה בישלתי כבר כאן?"
בערב יום שני השבוע, כאשר נודע ל'
רוזנת פאולוצי דבר פציעתו של שאול,
היא לא יכלה עוד לעצור בעד רגשותיה.
היא לא תיארה לעצמה כי הרומן שלה
עם בנו של שריהתחבורה יסתיים בצורה
כה טראגית. בקושי היא הצליחה להתגבר
על בכיה ולומר: "זה נורא. ואני אפילו לא
יכולה להיות על-ידו עכשיו."